

K. M. Klausen: Den højtærede Minister udtalte, at der foreligger ingen Grund til at forhøje Bevillingen for fattige studerende. Jeg synes, han selv gav de allerbedste Grunde derfor. Han oplyste for os, at han et Aar havde givet til 60 — det var vist forrige Aar — og havde delt de 6,000 Kr. til 60 unge Mennesker. De have altsaa gennemsnitlig kun faaet 100 Kr. hver, det vil sige en 8 Kr. om Maaneden. Det er dog en meget ringe Understøttelse for fattige unge Mennesker, som ere sendte fra Provinserne her over. Det er en uhyre lille Hjælp; naar man ser, hvad en Elev i Statens lærde Skoler koster Statskassen, viser Modsætningen sig jo endnu langt stærkere. Jeg oplyste før, da jeg havde Ordet, at en Elev aarlig koster 340 Kr. Han gaar 6 Aar i en lærd Skole. Det bliver en samlet Udgift paa en 2,000 Kr., som hver Student, som kommer fra en af disse lærde Skoler, staar Staten i. Saa meget giver Staten til ham, uanset om det er en rig eller fattig Elev. Det faa de allesammen. Om det er en Søn af den allerrigeste Mand, som gaar i en af de lærde Skoler, faar han alligevel den store Hjælp fra Statens Side, at hans Undervisning koster over 2,000 Kr. Derimod disse unge Mennesker, der i en senere Alder beslutte sig til at studere, som efter først at have taget Præliminæreksamen eller Skolelærer-eksamen ønske at studere, kan Ministeren ikke byde mere end 100 Kr. om Aaret. Og denne Understøttelse faa de i Almindelighed i de to Aar, der forløbe, efter at de have taget Præliminæreksamen eller Skolelærereksamen, og til de underkaste sig Studentereksamen. Det er altsaa et Par Hundrede Kr., der bydes saadanne Mennesker, der dog i Forvejen maa have vist, at de have Evner for Studeringerne. De have aflagt en eller anden Eksamen, saa at man dog kan se, om der er Mulighed for, at de kunne føre deres Studier til Ende. Men i Statens lærde Skoler koste rige og fattige, kloge og enfoldige, flittige og dovne os alle sammen 2,000 Kr. Jeg synes ikke, der er ret megen Fornuft i dette. Og naar den højtærede Minister ikke kan se, at der er mere Grund til at støtte dem, jeg nu nævnede, ja, saa er det virkelig hans Fejl. Jeg synes, at de Grunde, der foreligge her, ere i sig selv saa talende, at jeg tror, enhver kan forstaa dem, og saa synes jeg ogsaa, at Ministeren maatte kunne forstaa dem.

Den højtærede Minister forsvarede sin Skydning! De 4,000 Kr., vi anvende i

dette Øjemed, forsvarede han. Ja, hver Mand sin Lyst. Nu er det jo Ministerens Lyst at høre Kuglerne suse og Bøsserne knalde, og dertil anvender han de 4,000 Kr. Jeg vilde tage disse 4,000 Kr. bort fra dette aldeles unyttige Øjemed; det er ikke nogen Statsopgave, at vi skulle lære dem, der skulle være Præster, at skyde til Skive; hvis de have Lyst til det, saa lad det være deres egen Sag, det er aldeles uødvendigt at gaa og knalde alt det Krudt af. Men det er, som sagt, Ministerens Lyst: Kuglerne, at høre dem suse, det morer nu ham, og det vil han bruge de 4,000 Kr. til. Jeg vilde snarere anvende dem til at hjælpe fattige, velbegavede unge Mennesker frem. Desværre er det saa, at Ministeren har Magten, men Æren den faar han ikke, den faar han ikke! I hvert Fald ikke ved sin Stilling i denne Sag.

Saa sagde den ærede Minister, at her i København indrette vi jo ogsaa Pladser for vore Børn. Ja, det er sandt, men der er jo dog ikke saa ganske lidt Forskel paa et Barn, som er født paa 4de Sal i en Baggaard i Saksogade, og et Barn, der lever nede paa Sorø Akademi. Er der nogle Børn og unge Mennesker, der have Lejlighed til at tumle sig i den fri Natur, er det dog Børnene paa Sorø Akademi. De have Søen, de have Skoven, de have Engene og de dejlige grusbelaagte Pladser i Akademihaven; saa der er ingen Grund til at anvende 3,200 Kr. i dette Øjemed. Men det er nu Ministerens Lyst, at de 3,200 Kr. skulle springe, og saa skaffer han os et Underskud paa Sorø Akademis Budget paa 15,000 Kr. Ministeren lader Violen sørge, og saa er han ligeglad med Resten. Jeg synes nu, at naar man staar paa en Plads som den højtærede Minister, har man ikke Lov til at handle saaledes med de betroede Midler. Naar Sorø Akademi har en Indtægt af 542,000 Kr., synes jeg, at det er Ministerens Pligt at sørge for, at disse Penge kunne slaa til, og at vi ikke faa forelagt et Budget med 15,000 Kroners Underskud.

Poul Rasmusen: Jeg maa meget beklage, om det af Ministeren under Nr. 108 (Betænkningens Nr. 142) stillede Forslag ikke skulde blive vedtaget. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) talte stærkt imod at bevilge dette Beløb til Sporten i Sorø, idet han hævdede, at i Sorø havde Eleverne rig Lejlighed til at færdes i den fri Natur. Det er meget rigtigt, men jeg vil dog gøre det ærede Medlem opmærksom